

качжтъ по прозорцы, да чупжтъ мобилы, да земажтъ среброто на онѣзи, които иматъ или по щастіе или чрѣзъ труда си по-много дѣлъ отъ наслѣдството на Адама. А отъ туй произхождажъ сраженія, въ които полиціята рѣдко надвиваше.

Прѣвъсходныгъ тѣзи хора, въ които са намѣрватъ и нѣкои груби піеницы, сж почти неограничени господари на главния пѣть отъ Нью-Йоркъ до Балтимора отъ вечерь до сутринь, и туй е явно отъ многото убійства, които са записватъ съка педѣля въ книгыгъ на полиціитъ на тѣзи два града (а)

Сивытъ зайцы, които мимоходомъ да речемъ не сж едничкото общество отъ този видъ, ако и да мразѣжтъ закона, но слѣпо са покоряватъ на своя началникъ.

Той бѣше страшенъ единъ мжжъ, съ много бѣлѣзы отъ раны, знакове на славныгъ сраженія въ които е былъ участвовалъ. Едната страна на носа му я немаше съвсѣмъ, защото въ единъ юмрушкій бой противникътъ му бѣ я отхапалъ; устныгъ му бѣхж сцѣпены на три мѣста; десното му ухо бѣ откъснжто, когато го были заковали о едно дърво въ града на Команхо; а левото и то заковано но не откъснжто но само расцѣпено, когато са мжчилъ да са отърве. А сухото

(а) Тѣзи повѣсть е писана въ 1855 год. днесъ може да е искоренено туй общество.